

ландырмады. Чиксез бәхетле идем мин бу минутларда һәм бу бәхет өчен Тажи Гыйззәткә бурычлы идем.

Китап киштәмдә күп санлы китаплар арасында, бергә яшәп, шау-гөр килеп дустанә көн иткән, ижат иткән якын дусларымның бүләк итеп биргән китаплары бар. Менә Такташның алтын тышлы томлыгы. Беренче битендә истәлекле язма: «Якын дустым Ишморатка. *Такташ. 12/IX – 1931*».

Менә Әхмәт Фәйзиниң «Чор турында жыр» китабы. Беренче биттә: «Ризага – чын мәгънәсә белән дуска. *Фәйзи. 18/1-1933*».

Менә Нәкый Исәнбәтнең «Спартак» исемендәге трагедиясе. Китапның беренче битендә язма: «Риза дус! Трагедия барлыкка китерүдә беренче тәҗрибәм булган бу әсәрне истәлек йөзеннән бүләк итәм.

Н. Исәнбәт. 8/111-1942».

Күп алар. Кутуйдан, Туфаннан, Мостай Кәримнән, башка дуслардан. Шулар арасында Тажи Гыйззәттән – «Ташкыннар» трилогиясе. Беренче биттә Тажи кулы: «Риза дус! Истәлек өчен сиңа бүләгем. 3/111-1953 ел». Ниһаять, Тажи улы Казбектан. Беренче биттә язма: «Кадерле Риза абый һәм Рәйсә ханымга. Тирән ихтирам белән. *Казбек. 15/IX-1975*».

Болар минем шатлыгым, горурлыгым, Гомер юлымның кадерле хатирәләре.

(Р. Ишморатның «Дусларым, остазларым» исемендәге китабынан. Казан. 1988. 66-70 битләр – К. Г.).

Р. Ишморат

Олы талант

Утыз биш елдан артык гомерен театр һәм драматургиягә багышлаган Тажи Гыйззәт татар совет театры һәм драматургиясенен үсешендә иң күренекле эз калдырган драматург булды. Театрыбызның нигез ташын салып, аны үстерүчеләрдән Галиәсгар Камал, Кәрим Тинчурин, Мирхәйдәр Фәйзи, Шәриф Камал, Фәтхи Бурнаш кебек күренекле драматургларны искә алганда, Тажи Гыйззәт исемен атап үтмичә мөмкин түгел.

...Тажи Гыйззәтнең язучылык, кешелек якларына хас булган сыйфатларына тукталганда, озак еллар буе, якыннан аралашып яшәгән кеше буларак, аның олы ижади таланты, тырышлыгы өстенә, үз эшенә зур җаваплылык белән каравын күрсәтер идем.

...Тажи Гыйззәт, драматургия остасы, өлкән язучы һәм жәмәгать эшлеклесе буларак (ул озак еллар Татарстан Язучылар союзының драматурглар секциясе җитәкчесе һәм идарә члены бул-

ды), яшь язучыларга ярдәм күрсәтә иде. Шул нисбәттән бер мисал китереп узыйк.

1933-1934 еллар. Татар дәүләт академия театрына әле ул чакта драматургия өлкәсендә танылмаган яшь язучы Мөхәммәт Әблиев үзенә өсәрән китерде. Укыдык. Беренче һәм соңгы пәрдәсе совет чынбарлыгы чорында, ә уртадагы ике зур пәрдә революциягә кадәр булган чорда бара торган «Шәмсекамәр» исемле пьеса иде бу. Әсәрдә театрны кызыктырырлык күренешләр байтак. Күп кенә урыннары яхшы ук оста каләм белән язылган. Ләкин әсәр әле сәхнәгә куяр өчен житлекмәгән. Бигрәк тә композициясе, сюжет төзелеше эшләнәп житмәгән. Совет чынбарлыгында бара торган вакыйгалар әсәрнең урта өлешенә һәм, киресенчә, уртадагы өлешә алдагы һәм соңгы күренешләргә комачаулый. Без — режиссерлар коллегиясе — К. Тинчурин, З. Солтанов, Ш. Шамильский, С. Вәлиев, Х. Сәлимжанов авторга күп кенә киңәшләр бирдек. Яшь авторга аеруча Тажи Гыйззәтнык ярдәм итте. Ниһаять, бер-ике айдан соң Мөхәммәт Әблиев «Шәмсекамәр» пьесасының яңа вариантын китерде. Әсәр хуплап каршы алынды, репертуарга кертелде. Ул Татар дәүләт академия театрында режиссер Ш. Сарымсаков тарафыннан сәхнәгә куелды. РСФСРның халык артисткасы Галия Булатованың Шәмсекамәр образын үзенә хас осталык белән ижат итүе күңелгә уелып калды...

Әйе, яшьләргә ижат ярдәме күрсәтү, аларны үстерүгә, драматургияне олы юлга чыгарырга омтылу Тажи Гыйззәтнең күркәм сыйфатларыннан берсе иде.

Әгәр Тажи Гыйззәтнең тормыш иптәше Мәликә ханымның гажәеп кунакчыл һәм ачык йөзле булуы турында берничә сүз әйтмәсәм, драматург табигатендәге сыйфатлар ничектер тулы булмас кебек.

Аларның өендә язучылар, артистлар, шөһәрнең күренекле кешеләре — Тажи Гыйззәтнең якын дуслары жыйнала иде. Әдәбият, сәнгать, театр, музыка, дөньядагы хәлләр, фән өлкәсендәге яңалыклар турындагы әңгәмәләр бүгенгедәй хәтеремдә. Аларда халкыбызның яраткан жырчысы Рәшит Ваһаповлар гаиләсе еш була иде. Танылган жырчының бигрәк тә «Фирдәвескәй», «Әлфия» көйләрен яратып жырлавы хәтердә... Тажи Гыйззәт аның «Әшче» операсыннан Нигъмәт ариясен жырлавын аеруча ярата. Рәшит үзе дә аны гажәеп бер эчке тирән хис белән, бөтен күңелен биреп жырлый...

Кай жирләргә барып коя икән

Боргаланып аккан агымсу.

Бергәләшәп яшәү бик күңелле,

Аерылышу, дуслар, ямансу.

Музыка, жыр тынлаучыларны тирән уйга талдыра.

Аерылышу, дуслар, ямансу...

Ничек уйланмыйсың ди бу сүзләренә мәгънәсе турында? Әйе, халкыбызның талантлы язучысы, театрда Язучылар союзында бергәләп

эшлэнгән якын дуствыбыздан аерылуга инде ике дистә елдан артык гомер узды. Ләкин аның гүзәл эше, гаделлек өчен кирәккәндә кырыс та була ала торган көләч йөзә һаман күз алдында тора.

(Истәлек тулырак вариантта «Татарстан яшьләре» газетасының 1975 ел, 13 сентябрәндә басыла — К. Г.)

Шириаздан Сарымсаков

Әйбәт кеше, олы драматург

Тажи аганың үзен яхшы белү — аның ижатын дәрәс анларга да ярдәм итә дип уйлыйм.

1938 елның жәендә Түбән Осланда Әхмәт Фәйзи, әле генә язып бетергән «Тукай» драмасын укыды (ул елларда язучыларның кайберләре шунда — Түбән Осланда ял итәргә гадәтләнгән иде). Уку крестьян йортының бакчасында булды. Без шунда жиргә утырып тыңладык. Анда Шәриф ага Камал, Тажи ага Гыйззәт, Риза Ишморат, Фатих Хәсни һәм ул вакытта республикабызның сәнгать идарәсе начальнигы булган Хәйров дигән иптәш бар иде. Әсәрнең яртысын укып, берәз ял итәргә туктагач, Тажи ага миңа «Әйдә, Шириаздан, татарча көрәшеп алайык, син Казакъстан кешесе, татарча көрәшнең серләрен белмисендер әле», диде. Без шунда ук алыша башладык. Анда булган кешеләр моны кызык күреп, көлешеп, кемдер көч биреп, озак кына карап тордылар. Алышу бер якның да жинелмәве белән бетте. Ләкин Тажи абый, көрәшеп туктагач, миңа карап торды да: «Син дәрәс көрәшмисең бит» дип, яңадан миңем билдән алып, татарча көрәшнең алымнарын күрсәтә башлады. Ул моны шундый мавыгу белән эшләде, башкалар да сүзсез генә калмадылар, һәркем үзе белгәнчә, репликалар биреп, миңа ярдәм итәргә тырышты кебек. Ул аларны күрсәткәндә, аның өчен дөньяда иң матур, иң кызыклы көрәш алымнары татарча көрәштә тупланган дип уйларга мөмкин иде. Мин шунда Тажи абыйның авыз тутырып, рәхәтләнеп халыкча сөйләвен ишеттем. Кайбер сүзләргә әйткәндә ясаган иркен хәрәкәтләре, тавышы-

Шириаздан Сарымсаков.